

SVÄTÝCH PETRA A PAVLA B

Tak ako vlni aj teraz konštatujem, že je veľmi ťažké do krátkej úvahy vtesnať tak obrovské množstvo informácií o týchto dvoch svätcoch. Keď som sprevádzal pútnikov v Grécku či v Turecku po Stopách svätého Pavla, nestačilo mi 12 dní na to, aby som vyčerpал všetky informácie o svätom Pavlovi. Jeho životopis, štyri misijné cesty a najmä jeho listy. To isté platí aj o svätom Petrovi aj keď nie v takom rozsahu.

Pokúsme sa preto pozrieť na týchto svätcov v ich životnej situácii, a tak sa nám môžu stať bližšími pre náš život. Najprv sa pozrime na apoštola svätého Petra. Bol rybárom na Genezaretskom jazere. Keď ho Ježiš z Nazareta oslovil, neváhal opustiť siete, svoju rodinu a ísť za Ježišom. Stal sa jeho verným nasledovníkom, hoci ako človek mal svoje nedokonalosti. V určitých dôležitých situáciách sa ukázalo, že jeho dôvera v Ježiša zlyhala, keď sa napríklad ocitol na jazere počas búrky alebo chcel ísť ku kráčajúcejmu Ježišovi po hladine. Ba bol až tak slabý, že svojho Majstra v najťažšej chvíli zaprel, keď trikrát vyhlásil, že ho nepozná. Ježiš sa i napriek tomu osobitne modlil za Petra, za jeho vieru, lebo na ňom postavil základ budúcej Cirkvi: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi (Mt 16, 18-19). Je to skoro až nepochopiteľné, že si Ježiš takto vyvolil nevzdelaného rybára, ktorý nemal ani maturitu, ani teologické vzdelanie, a predsa ho vyhlásil za „Skalu“ kresťanskej viery, ktorú dnes vyznávajú toľké milióny veriacich na celom svete. Ako je to možné?

Odpoveď si dáme až potom, keď sa pozrieme na druhého svätca – svätého Pavla. Bol to vysoko vzdelaný rabín, ktorý mal už od svojho otca dobrý základ. Vychodil významné grécke školy a ešte navyše, absolvoval vtedy najznámejšiu univerzitu v Jeruzaleme. Horlil tak za Zákon, že sa zapojil do krutého prenasledovania kresťanov tak v Jeruzaleme (bol svedkom kameňovania svätého Štefana) ako aj v Damašku. Na tejto ceste sa stala udalosť, ktorá úplne zmenila jeho život: „Šavol ešte stále dychtil po hrozbách a zabíjaní Pánových učeníkov. Išiel teda k veľkňazovi a vyžiadal si od neho listy pre synagógy v Damasku, aby mohol stúpenčov tejto Cesty, mužov i ženy, ak tam dajakých nájde, v putách priviesť do Jeruzalema. Ako šiel a blížil sa k Damasku, zrazu ho zalialo svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ? On povedal: „Kto si, Pane? A ten: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň, chod do mesta a povedia ti, čo máš robiť“ (Sk 9, 1-6). Keď ho priviedli slepého do Damasku, po troch dňoch sa dal pokrstiť. Odtiaľ odišiel ďaleko do púšte, kde strávil tri roky v modlitbách a úvahách o svojom

novom spôsobe života. Keď sprevádzam pútnikov, tak im veľmi zdôrazňujem, čo asi tento človek za ten čas prežíval? Určite si dával otázky: „Správne som sa rozhodol? Čo bude ďalej? Vďaka trom rokom na púšti a jeho duchovným cvičeniam máme takého apoštola, ktorého Cirkev nazýva „Apoštolom národov.“

A teraz si odpovedzme na otázku, ako je to možné? V prípade sv. Petra vidíme, čo povedal Ježiš Petrovi: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a

krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach“ (Mt 16, 17). Teda Peter túto moc nedostal od

človeka, ale priamo od nebeského Otca. To isté platí aj o druhom apoštolovi Pavlovi, ktorý to sám potvrdil: „Bratia, pripomínam vám, že evanjelium, ktoré som vám ja hlásal, nemá ľudský pôvod, lebo ja som ho neprijal ani som sa ho nenaučil od človeka,

ale zo zjavenia Ježiša Krista“ (Gal 1, 11).

Z ich príkladu pre nás plynie povzbudenie, že aj keď máme svoje ľudské slabosti, nemusíme sa znepokojovať. Lebo keď si v sebe necháme pôsobiť silu Ježišovho Ducha Svätého a otvoríme sa pre jeho svetlo a silu, tak môže aj v našom živote nastať obrat ku krajšiemu a šťastnejšiemu životu.

Svätí Peter a Pavol, orodujte za nás!

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.